
Oznámenie č.

109 / 2002 Z. z. Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o prijatí Dohovoru o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti (pôvodný predpis, čiastka 45)

Platný od: 8. 3. 2002

Uzatvorenie zmluvy: 8. 11. 1990

Ratifikácia zmluvy: 12. 4. 2001

109

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 8. novembra 1990 bol v Štrasburgu prijatý Dohovor o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1276 z 27. februára 2001 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 12. apríla 2001. Ratifikačná listina bola uložená 7. mája 2001 u generálneho tajomníka Rady Európy.

Dohovor nadobudol platnosť 1. septembra 1993 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. septembra 2001 na základe článku 36 ods. 4.

VYHLÁSENIE

Slovenskej republiky podľa článku 23 Dohovoru o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti

1. Žiadosti podľa kapitoly III sa v Slovenskej republike zasielajú týmto orgánom:

a) Žiadosti podľa oddielu 2

Prezídium Policajného zboru

Správa kriminálnej a finančnej polície

Úrad finančnej Polície

Vajnorská 25

812 72 Bratislava

b) Žiadosti podľa oddielu 3

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Župné námestie 13

812 85 Bratislava

c) Žiadosti podľa oddielu 4

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

Župné námestie 13

813 11 Bratislava

d) Iné žiadosti o právnu pomoc sa zasielajú Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

2. Každý orgán uvedený v bode 1 je ústredným orgánom pre zasielanie žiadostí slovenských orgánov o právnu pomoc do zahraničia podľa kapitoly III.

DOHOVOR

o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatné štáty, signatári tohto dohovoru, berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi,

presvedčené, že treba uplatňovať jednotnú politiku v oblasti kriminality s cieľom ochrany spoločnosti,

berúc do úvahy, že boj proti závažnej trestnej činnosti, ktorá sa stala narastajúcim medzinárodným problémom,

vyžaduje použitie moderných a účinných metód na medzinárodnej úrovni,

veriac, že jednou z týchto metód je zhabanie ziskov, ktoré pochádzajú z trestnej činnosti,

berúc do úvahy, že na dosiahnutie tohto cieľa musí byť vytvorený aj dobre fungujúci systém medzinárodnej spolupráce, dohodli sa takto:

KAPITOLA I

DEFINÍCIA POJMOV

Článok 1

Definícia pojmov

Na účely tohto dohovoru sa pojmom

- a) „zisk“ rozumie akýkoľvek ekonomický prospech plynúci z trestnej činnosti. Tento prospech môže pozostávať z akéhokoľvek vlastníctva, ktoré je definované v písmene b) tohto článku,
- b) „majetok“ rozumie majetok akéhokoľvek druhu, či už sú to hmotné alebo nehmotné statky, hnutelné alebo nehnuteľné veci, právne dokumenty alebo nástroje potvrdzujúce vlastnícke právo alebo podiel na tomto vlastníctve,
- c) „nástroje“ rozumejú akékoľvek veci použité alebo určené na použitie akýmkoľvek spôsobom, v celku alebo čiastočne, na spáchanie jedného trestného činu alebo viacerých trestných činov,
- d) „konfiškácia“ rozumie trest alebo opatrenie, ktoré je nariadené súdom v konaní o trestnom čine alebo trestných činoch a ktoré v konečnom dôsledku znamená odňatie vlastníctva,
- e) „východiskový trestný čin“ rozumie akýkoľvek trestný čin majúci za následok vznik neoprávneného majetkového prospechu, ktorý môže byť predmetom protiprávneho činu definovaného v článku 6 tohto dohovoru.

KAPITOLA II

OPATRENIA PRIJATÉ NA NÁRODNEJ ÚROVNI

Článok 2

Opatrenia na konfiškáciu

1. Každá strana prijme legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú potrebné na umožnenie konfiškácie nástrojov a ziskov alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá týmto ziskom.
2. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa vzťahuje iba na trestné činy alebo druhy trestných činov uvedené vo vyhlásení.

Článok 3

Vyšetrovacie a predbežné opatrenia

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na umožnenie identifikácie a sledovania vlastníctva podliehajúceho konfiškácii podľa článku 2 ods. 1 a na zabránenie akejkoľvek manipulácii, akéhokoľvek prevodu alebo disponovania s týmto vlastníctvom.

Článok 4

Špeciálne vyšetrovacie právomoci a techniky

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby bola daná právomoc súdom alebo iným kompetentným orgánom nariadiť sprístupnenie alebo zhabanie bankových, finančných alebo obchodných spisov na účely vykonania opatrení uvedených v článkoch 2 a 3 tohto dohovoru. Žiadna strana nesmie odmietnuť konať podľa tohto článku s odvolaním sa na bankové tajomstvo.
2. Každá strana zváži prijatie legislatívnych a iných opatrení, ktoré sú potrebné na to, aby mohla použiť špeciálne vyšetrovacie techniky umožňujúce identifikáciu a sledovanie zisku a zhromažďovanie dôkazov, ktoré sa naň vzťahujú. Medzi takéto techniky patria príkazy na sledovanie bankových účtov, pozorovanie, zachytávanie telekomunikačných správ, prístup k informačným systémom a príkazy na vystavenie špeciálnych dokladov.

Článok 5

Právna náprava

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby osoby postihnuté opatreniami podľa článkov 2 a 3 tohto dohovoru mali účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv.

Článok 6

Pranie špinavých peňazí

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú potrebné na zavedenie týchto činov ako trestných podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak boli tieto činy spáchané úmyselne:
 - a) prechod alebo prevod vlastníctva s vedomím, že toto vlastníctvo je ziskom, na účel ukrytia alebo zatajenia nezákonného pôvodu tohto vlastníctva alebo na účel pomoci akejkoľvek osobe, ktorá sa podieľala na primárnom trestnom čine, aby sa vyhla právnym následkom svojho konania,
 - b) zakrývanie alebo zatajovanie povahy, pôvodu, miesta, disponovania, pohybu vlastníctva alebo práv s ním spojených, viediac, že toto vlastníctvo je ziskom;
- a s výhradou svojich ústavných zásad a základných pojmov svojho právneho systému,
- c) nadobudnutie, držba alebo užívanie vlastníctva, o ktorom je v čase jeho prijatia známe, že bolo ziskom,
- d) spoluúčasť, zhluknutie alebo spolčenie sa na spáchanie, pokus o spáchanie a podporovanie trestného činu, navádzanie na trestný čin, uľahčovanie a návod na spáchanie akéhokoľvek z trestných činov zavedených v súlade s týmto článkom.

2. Na účely uplatnenia alebo použitia odseku 1 tohto článku

- a) nie je rozhodujúca skutočnosť, či je primárny trestný čin predmetom trestného zákonodarstva strany,
- b) môže byť stanovené, že trestné činy uvedené v tomto odseku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali primárny trestný čin,
- c) vedomosť, úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v tomto odseku sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností.

3. Každá strana môže prijať opatrenia, ktoré považuje za potrebné na zavedenie všetkých alebo niektorých činov uvedených v odseku 1 tohto článku ako trestných činov podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, a to vo všetkých alebo v niektorých z týchto prípadov, ak páchatel

- a) mal predpokladať, že vlastníctvo bolo ziskom,
- b) konal s úmyslom dosiahnuť zisk,
- c) konal s úmyslom napomôcť pokračovanie v trestnej činnosti.

4. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 1 tohto článku sa vzťahuje iba na trestné činy alebo na druhy trestných činov uvedených vo vyhlásení.

KAPITOLA III

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

Oddiel 1

Zásady medzinárodnej spolupráce

Článok 7

Všeobecné zásady a opatrenia pre medzinárodnú spoluprácu

1. Strany budú spolupracovať v čo najširšom rozsahu na účely vyšetrovania alebo konania s cieľom konfiškácie nástrojov a ziskov.

2. Každá strana prijme legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú potrebné na to, aby mohla za podmienok uvedených v tejto časti vyhovieť žiadosti

- a) o konfiškáciu osobitných predmetov vlastníctva, ktoré sú ziskom alebo nástrojom, ako i o konfiškáciu ziskov spočívajúcich v povinnosti zaplatiť sumu peňazí, ktorá zodpovedá hodnote zisku,
- b) o pomoc pri vyšetrovaní a pri predbežných opatreniach, ktorých predmetom sú formy konfiškácie uvedené v písmene a).

Oddiel 2

Pomoc pri vyšetrovaní

Článok 8

Povinnosť poskytnúť pomoc

Strany si majú na požiadanie poskytnúť pomoc v čo najširšom rozsahu pri identifikácii a vyhľadávaní nástrojov, ziskov alebo iného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom konfiškácie. Táto pomoc zahŕňa akékoľvek opatrenia na zabezpečenie alebo zhabanie údajov, ktoré sa týkajú existencie, miesta alebo pohybu, povahy, právneho pôvodu alebo hodnoty uvedeného vlastníctva.

Článok 9

Realizácia pomoci

Pomoc podľa článku 8 sa uskutočňuje podľa vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany a v súlade s ním, v rozsahu, ktorý sa neprieči tomuto právnomu poriadku, a podľa postupov špecifikovaných v žiadosti.

Článok 10

Odovzdávanie informácií bez požiadania

Strana môže bez ujmy na svojom vlastnom vyšetrovaní alebo konaní a bez predchádzajúcej žiadosti poskytnúť inej strane informáciu o nástrojoch a ziskoch, ak sa domnieva, že odovzdanie tejto informácie by mohlo prijímajúcej strane pomôcť začať vyšetrovanie alebo pokračovať vo vyšetrovaní alebo v konaní alebo ak by táto informácia mohla viesť k žiadosti tejto strany podľa tejto časti.

Oddiel 3

Predbežné opatrenia

Článok 11

Povinnosť prijať predbežné opatrenia

1. Na žiadosť druhej strany, ktorá začala trestné konanie alebo konanie na účely konfiškácie, prijme strana potrebné predbežné opatrenia, ako zmrazenie alebo zhabanie vlastníctva, aby sa zamedzilo akémukoľvek konaniu spočívajúcemu v prevode vlastníctva alebo disponovaní s vlastníctvom, ktoré by v ďalšom stupni mohlo byť predmetom žiadosti o konfiškáciu alebo ktoré by mohlo umožniť vyhovieť takejto žiadosti.

2. Strana, ktorá prijala žiadosť o konfiškáciu podľa článku 13, prijme, ak je to potrebné, opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku vzťahujúce sa na akékoľvek vlastníctvo, ktoré tvorí predmet žiadosti alebo ktoré by umožnilo vyhovieť takejto

žiadosti.

Článok 12

Výkon predbežných opatrení

1. Predbežné opatrenia uvedené v článku 11 sa vykonávajú tak, ako sú povolené, a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany, a ak sa neprieči tomuto právnemu poriadku, aj v súlade s konaním uvedeným v žiadosti.
2. Ak je to možné, poskytnie dožiadaná strana pred zrušením akéhokoľvek predbežného opatrenia prijatého podľa tohto článku dožadujúcej strane možnosť predložiť svoje dôvody na ďalšie zachovanie tohto opatrenia.

Oddiel 4

Konfiškácia

Článok 13

Povinnosť konfiškovať

1. Strana, ktorá prijala od inej strany žiadosť o konfiškáciu týkajúcu sa nástrojov alebo ziskov nachádzajúcich sa na jej území,
 - a) vykoná rozhodnutie o konfiškácii vydané súdom dožadujúcej strany vo vzťahu k týmto nástrojom alebo ziskom alebo
 - b) predloží túto žiadosť kompetentným orgánom na účely vydania rozhodnutia o konfiškácii, a ak bolo rozhodnutie vydané, zabezpečí jeho vykonanie.
2. Ktorákoľvek strana je oprávnená na účely použitia odseku 1 písm. b) tohto článku, kedykoľvek je to potrebné, začať konanie o konfiškácii podľa svojho vnútroštátneho právného poriadku.
3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa rovnako vzťahujú na konfiškáciu spočívajúcu v povinnosti zaplatiť sumu peňazí, ktorá zodpovedá hodnote zisku, ak sa vlastníctvo, na ktoré sa môže vzťahovať konfiškácia, nachádza na území dožiadanej strany. V takýchto prípadoch, keď sa vykonáva konfiškácia podľa odseku 1, bude dožiadaná strana v prípade neprijatia platby vymáhať svoju pohľadávku z akéhokoľvek vlastníctva, ktoré je k dispozícii.
4. Ak sa žiadosť o konfiškáciu týka presne určenej položky vlastníctva, strany sa môžu dohodnúť, že dožiadaná strana môže pristúpiť ku konfiškácii formou zaplatenia sumy peňazí, ktorá zodpovedá hodnote tohto vlastníctva.

Článok 14

Výkon konfiškácie

1. Konanie o nariadení a výkone konfiškácie podľa článku 13 sa riadi vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadanej strany.
2. Dožiadaná strana je viazaná zistením skutkového stavu, ak je uvedený v odsudzujúcom rozsudku alebo v súdnom rozhodnutí dožadujúcej strany alebo ak je takýto odsudzujúci rozsudok alebo súdne rozhodnutie na ňom bezvýhradne založené.
3. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o schválení, prijatí alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že odsek 2 tohto článku použije len v súlade so svojimi ústavnými zásadami a základnými ideami svojho právného poriadku.
4. Ak konfiškácia spočíva v povinnosti zaplatiť peňažnú sumu, kompetentný orgán dožiadanej strany prevedie túto peňažnú sumu na sumu v svojej mene vo výmennom kurze, ktorý je platný v čase, keď bolo rozhodnutie o výkone konfiškácie prijaté.
5. V prípade uvedenom v článku 13 ods. 1 písm. a) má výlučne dožadujúca strana právo rozhodnúť o každej žiadosti o revíziu rozhodnutia o konfiškácii.

Článok 15

Skonfiškované vlastníctvo

S vlastníctvom, ktoré bolo skonfiškované dožiadanou stranou, disponuje táto strana v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom, ak sa strany nedohodli inak.

Článok 16

Právo na výkon a maximálna výška konfiškácie

1. Žiadosť o konfiškáciu podľa článku 13 nemá vplyv na právo dožadujúcej strany rozhodnutie o konfiškácii vykonať.
2. Nič v tomto dohovore sa nesmie vykladať ako povolenie toho, aby celková hodnota skonfiškovaného majetku mohla presiahnuť sumu peňazí stanovenú v rozhodnutí o konfiškácii. Ak je strana toho názoru, že k takejto situácii môže dôjsť, pristúpia zainteresované strany ku konzultáciám s cieľom zabrániť takémuto výsledku.

Článok 17

Väzba za nesplnenie finančného záväzku

Dožiadaná strana nemôže na základe žiadosti podľa článku 13 uvaliť väzbu ani urobiť žiadne iné opatrenie na obmedzenie slobody osoby za nesplnenie finančného záväzku, ak o to dožadujúca strana v žiadosti požiadala.

Oddiel 5

Odmietnutie a odklad spolupráce

Článok 18

Dôvody na odmietnutie

1. Spolupráca podľa tejto časti sa môže odmietnuť v prípade, ak
 - a) by požadované opatrenie bolo v rozpore so základnými zásadami právného poriadku dožiadanej strany alebo
 - b) by vykonanie žiadosti mohlo poškodiť suverenity, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné dôležité záujmy dožiadanej

strany, alebo

c) podľa názoru dožiadanej strany nie je prípad, ktorého sa žiadosť týka, taký závažný, aby bolo dôvodné prijať požadované opatrenia, alebo

d) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, je politickým alebo majetkovým trestným činom, alebo

e) dožiadaná strana uváži, že požadované opatrenie by bolo v rozpore so zásadou „ne bis in idem“, alebo

f) trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, by nebol trestným činom podľa právneho poriadku dožiadanej strany, keby sa spáchal na území podliehajúcim jej jurisdikcii. Tento dôvod na odmietnutie sa vzťahuje na spoluprácu podľa oddielu 2 len vtedy, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia.

2. Spolupráca podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia, a podľa oddielu 3 tejto časti môže byť tiež odmietnutá, ak by požadované opatrenia nemohli byť prijaté podľa právneho poriadku dožiadanej strany na účely vyšetrovania alebo konania, aj keby išlo o analogický domáci prípad.

3. Spolupráca podľa oddielu 2, ak požadovaná pomoc zahŕňa donucovacie opatrenia, a podľa oddielu 3 tejto časti môže byť v súlade s právnym poriadkom dožiadanej strany tiež odmietnutá v prípade, ak požadované opatrenia alebo akékoľvek iné opatrenia, ktoré majú podobné účinky, by neboli povolené právnym poriadkom dožadujúcej strany alebo, ak ide o kompetentné orgány dožadujúcej strany, ak žiadosť nie je overená buď sudcom alebo iným súdnym orgánom vrátane prokurátora, ak ktorýkoľvek z týchto orgánov koná v súvislosti s trestným činom.

4. Spolupráca podľa oddielu 4 tejto časti môže byť tiež odmietnutá, ak

a) podľa právneho poriadku dožiadanej strany konfiškácia nemôže byť uložená ako trest za trestný čin, ktorého sa žiadosť týka, alebo

b) by bola bez ohľadu na povinnosť uvedenú v článku 13 ods. 3 v rozpore so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku dožiadanej strany, ktoré sa týkajú obmedzenia konfiškácie vo vzťahu medzi trestným činom a

i) ekonomickou výhodou, ktorá by mohla byť kvalifikovaná ako jeho zisk, alebo

ii) vlastníctvom, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako jeho nástroj, alebo

c) podľa poriadku dožiadanej strany rozhodnutie o konfiškácii už nemôže byť vydané alebo vykonané z dôvodu uplynutia času, alebo

d) žiadosť sa netýka predchádzajúceho odsúdenia, ani súdneho rozhodnutia, ani tvrdenia obsiahnutého v takomto rozhodnutí, podľa ktorého bol spáchaný jeden trestný čin alebo viaceré trestné činy, na ktorých základe sa konfiškácia nariadila alebo sa žiadala, alebo

e) konfiškácia buď nie je vykonateľná v dožadujúcej strane alebo ešte možno uplatniť riadne opravné prostriedky, alebo

f) žiadosť sa týka rozhodnutia o konfiškácii, ktoré bolo vynesené v neprítomnosti osoby postihnutej rozhodnutím, a ak podľa názoru dožiadanej strany v konaní, ktoré viedla dožadujúca strana a ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia, nebolo možné uplatniť minimálne práva na obranu tak, ako sú priznané každému, voči komu sa vedie trestné konanie.

5. Na účely odseku 4 písm. f) tohto článku sa rozhodnutie nepovažuje za vynesené v neprítomnosti, ak bolo

a) potvrdené alebo vynesené po podaní námietky zo strany dotknutej osoby, alebo

b) vynesené v odvolacom konaní za podmienky, že odvolanie podala dotknutá osoba.

6. Pri zvažovaní, či bolo možné uplatniť minimálne práva na obranu na účely odseku 4 písm. f) tohto článku, vezme dožiadaná strana do úvahy skutočnosť, že dotknutá osoba sa úmyselne snažila uniknúť spravodlivosti alebo, že po tom, čo mala možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré bolo vynesené v jej neprítomnosti, rozhodla sa toto odvolanie nepodať. Takisto sa vezme do úvahy skutočnosť, ak dotknutá osoba po tom, čo bola predvolaná na súd, sa rozhodla nedostaviť sa pred súd, ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

7. Strana sa nemôže odvolávať na bankové tajomstvo ako na dôvod na odmietnutie akejkoľvek spolupráce podľa tejto časti. Ak to jej vnútroštátny právny poriadok vyžaduje, môže strana požadovať, aby žiadosť o spoluprácu, pri ktorej by mohlo dôjsť k zrušeniu bankového tajomstva, bola overená či už sudcom alebo iným súdnym orgánom vrátane prokurátora, ak ktorýkoľvek z týchto orgánov koná v súvislosti s trestným činom.

8. Bez ujmy na dôvodoch odmietnutia uvedených v odseku 1 písm. a) tohto článku

a) skutočnosť, že osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie alebo proti ktorej vydali orgány dožadujúcej strany rozhodnutie o konfiškácii, je právnickou osobou, nebude považovaná dožiadanou stranou za prekážku poskytnutia akejkoľvek spolupráce podľa tejto kapitoly,

b) skutočnosť, že fyzická osoba, proti ktorej bolo vydané rozhodnutie o konfiškácii ziskov, následne zomrela alebo že právnická osoba, proti ktorej bolo vydané rozhodnutie o konfiškácii ziskov, bola neskôr zrušená, sa nebude považovať dožiadanou stranou za prekážku poskytnutia pomoci podľa článku 13 ods. 1 písm. a).

Článok 19

Odklad

Dožiadaná strana môže na základe žiadosti odložiť konanie, ak by toto konanie bolo na ujmu vyšetrovania alebo konania jej orgánov.

Článok 20

Čiastočné alebo podmienené vybavenie žiadosti

Dožiadaná strana, skôr než odmietne alebo odloží spoluprácu podľa tejto kapitoly, zváži, ak je to vhodné po konzultácii s dožadujúcou stranou, či žiadosti môže vyhovieť čiastočne alebo s výhradou podmienok, ktoré považuje za potrebné.

Oddiel 6

Doručovanie a ochrana práv tretích osôb

Článok 21

Doručovanie dokumentov

1. Strany si medzi sebou poskytnú vzájomnú pomoc v čo najširšej miere, ak ide o doručovanie súdnych dokumentov osobám, ktorých sa týkajú predbežné opatrenia a konfiškácia.
2. Žiadna skutočnosť v tomto článku nie je na prekážku toho, aby
 - a) sa mohli súdne dokumenty zasielať poštou priamo osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine,
 - b) súdne dokumenty mohli doručovať súdni úradníci, štátni zamestnanci alebo iné kompetentné úrady strany pôvodu priamo cestou jej konzulárnych úradov alebo cestou súdnych úradníkov, štátnych zamestnancov alebo iných kompetentných úradov prijímajúcej strany s výnimkou prípadu, ak prijímajúca strana pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy neuvedie opak.
3. Pri doručovaní súdnych dokumentov osobám, ktoré sa nachádzajú v cudzine a ktoré sú predbežnými opatreniami alebo rozhodnutím o konfiškácii vydanom odosielajúcou stranou dotknuté, informuje odosielajúca strana tieto osoby o opravných prostriedkoch, ktoré sa môžu podľa právneho poriadku tejto strany použiť.

Článok 22

Uznanie cudzích rozhodnutí

1. Ak ide o žiadosť o spoluprácu podľa oddielov 3 a 4, dožiadaná strana uzná každé súdne rozhodnutie prijaté dožadujúcou stranou, ktoré sa týka práv, ktorých sa dovolávajú tretie osoby.
2. Uznanie sa môže odmietnuť, ak
 - a) tretie osoby nemali dostatočnú možnosť uplatniť svoje práva alebo
 - b) rozhodnutie je nezlučiteľné s rozhodnutím prijatým v tej istej veci dožadovanou stranou, alebo
 - c) je nezlučiteľné s verejným poriadkom dožadovanej strany, alebo
 - d) rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s ustanoveniami o výlučnej právomoci upravenej v právnom poriadku dožadovanej strany.

Oddiel 7

Procesné a iné všeobecné pravidlá

Článok 23

Ústredný orgán

1. Strany určia ústredný orgán, v prípade potreby viaceré orgány, ktoré budú zodpovedné za zasielanie žiadostí formulovaných podľa tejto časti, budú na ne odpovedať, vybavovať ich alebo odosielať orgánom, ktoré majú kompetenciu na ich vybavovanie.
2. Každá strana oznámi pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe generálnemu tajomníkovi Rady Európy názvy a adresy orgánov, ktoré určila podľa odseku 1 tohto článku.

Článok 24

Priama korešpondencia

1. Ústredné orgány korešpondujú medzi sebou priamo.
2. Žiadosti alebo korešpondenciu podľa tejto časti môžu v naliehavých prípadoch zaslať priamo súdne orgány vrátane prokurátorov dožadujúcej strany tým istým orgánom dožadovanej strany. V takom prípade sa zároveň prostredníctvom ústredného orgánu dožadujúcej strany zašle jedna kópia ústrednému orgánu dožadovanej strany.
3. Každá žiadosť alebo korešpondencia podľa odsekov 1 a 2 tohto článku sa môže doručiť prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).
4. Ak orgán, ktorý dostal žiadosť podľa odseku 2 tohto článku, nie je kompetentný ju vybaviť, zašle ju kompetentnému orgánu svojho štátu a informuje o tom priamo dožadujúcu stranu.
5. Žiadosti alebo korešpondenciu podľa oddielu 2 tejto kapitoly, ktoré neobsahujú donucovacie opatrenia, môžu zaslať priamo kompetentné orgány dožadujúcej strany kompetentným orgánom dožadovanej strany.

Článok 25

Forma žiadosti a jazyky

1. Všetky žiadosti podľa tejto kapitoly sa vyhotovujú v písomnej forme. Možno využiť aj moderné prostriedky telekomunikácie ako napríklad telefax.
2. S výhradou odseku 3 tohto článku sa preklady žiadostí alebo dokumentov v prílohe nevyžadujú.
3. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe prostredníctvom vyhlásenia oznámiť generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že si vyhradzuje právo vyžadovať, aby jej

adresované žiadosti a doplňujúce dokumenty v prílohe boli preložené aj do jej úradného jazyka alebo do niektorého z úradných jazykov Rady Európy, alebo do niektorého z týchto jazykov, ktorý si určí. Pri tejto príležitosti môže vyhlásiť, že je ochotná prijať preklady v akomkoľvek inom jazyku, ktorý uvedie. Ostatné strany môžu uplatniť vzájomnosť.

Článok 26

Legalizácia dokumentov

Dokumenty zasielané podľa tejto kapitoly nepodliehajú žiadnym právnym formalitám.

Článok 27

Obsah žiadosti

1. Každá žiadosť o spoluprácu podľa tejto časti musí uvádzať

- a) orgán, ktorý žiadosť zasiela, a orgán vykonávajúci vyšetrovanie alebo konanie,
- b) predmet a dôvod žiadosti,
- c) podstatu veci vrátane všetkých dôležitých skutočností (ako dátum, miesto a okolnosti týkajúce sa trestného činu), ktorých sa vyšetrovanie alebo konanie týka, s výnimkou žiadosti o doručenie,
- d) pokiaľ spolupráca zahŕňa donucovacie opatrenia,
 - i) text ustanovení zákona, ak však toto nie je možné, výklad príslušného právneho predpisu, ktorý sa použil, a
 - ii) skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že požadované opatrenie alebo akékoľvek iné opatrenie, ktoré má podobné účinky, možno prijať na území dožadujúcej strany podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku,
- e) ak je to potrebné a pokiaľ je to možné,
 - i) podrobnosti, ktoré sa týkajú dotknutej osoby alebo dotknutých osôb vrátane mena, dátumu a miesta narodenia, štátnej príslušnosti a miesta pobytu, a v prípade právnických osôb ich sídla, a
 - ii) vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa o spoluprácu žiada, jeho umiestnenie, jeho vzťah k dotknutej osobe alebo k dotknutým osobám, všetko, čo súvisí s trestným činom, ako aj všetky dostupné informácie o iných osobách a o záujmoch vo vzťahu k vlastníctvu,
- f) akýkoľvek osobitný postup, ktorý si praje dožadujúca strana.

2. Žiadosť o predbežné opatrenia podľa oddielu 3, pokiaľ sa týkajú zhabania vlastníctva, na ktorom sa má realizovať rozhodnutie o konfiškácii formou zaplatenia peňažnej sumy, má obsahovať aj uvedenie maximálnej sumy, ktorá sa ako náhrada za toto vlastníctvo žiada.

3. Okrem skutočností uvedených v odseku 1 má každá žiadosť podľa oddielu 4 obsahovať,

- a) ak ide o prípad podľa článku 13 ods. 1 písm. a),
 - i) overenú kópiu rozhodnutia o konfiškácii, ktoré vydal súd dožadujúcej strany, a uvedenie dôvodov, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané, ak nie sú uvedené v samotnom rozhodnutí,
 - ii) osvedčenie kompetentného orgánu dožadujúcej strany o tom, že rozhodnutie o konfiškácii je vykonateľné a že ho nemožno napadnúť riadnymi opravnými prostriedkami,
 - iii) údaje o požadovanom rozsahu vykonania rozhodnutia,
 - iv) zdôvodnenie nevyhnutnosti prijatia akýchkoľvek predbežných opatrení,
- b) ak ide o prípad podľa článku 13 ods. 1 písm. b), označenie skutočností, o ktoré sa opiera dožadujúca strana, postačujúcich na to, aby dožiadaná strana mohla nariadiť opatrenie podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku,
- c) dokumenty potvrdzujúce skutočnosť, či mala tretia strana možnosť domáhať sa svojich práv.

Článok 28

Chybné žiadosti

1. Ak žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly alebo ak poskytnutá informácia nie je postačujúca na to, aby sa dožiadaná strana mohla zaoberať touto žiadosťou, môže táto strana požiadať dožadujúcu stranu, aby žiadosť pozmenila alebo ju doplnila o ďalšie informácie.

2. Dožiadaná strana môže stanoviť lehotu na pozmenenie žiadosti alebo jej doplnenie ďalšími informáciami.

3. Dožiadaná strana môže v čase do predloženia požadovaného doplnenia alebo informácie k žiadosti podľa oddielu 4 tejto kapitoly prijať ktorékoľvek z opatrení, ktoré sú uvedené v oddiele 2 alebo 3 tejto kapitoly.

Článok 29

Duplicita žiadostí

1. Ak dožiadaná strana dostane viac ako jednu žiadosť podľa oddielu 3 alebo 4 tejto kapitoly, ktorá sa týka tej istej osoby alebo toho istého vlastníctva, duplicita žiadostí nie je pre dožiadanú stranu prekážkou, aby sa zaoberala žiadosťami, ktoré vyžadujú prijatie predbežných opatrení.

2. V prípade duplicity žiadostí podľa oddielu 4 tejto kapitoly zváži dožiadaná strana možnosť konzultácie s dožadujúcimi stranami.

Článok 30

Povinnosť zdôvodnenia

Dožiadaná strana musí zdôvodniť každé rozhodnutie o zamietnutí, odklade alebo o podmienení spolupráce podľa tejto kapitoly.

Článok 31

Informácie

1. Dožiadaná strana bez zbytočného odkladu informuje dožadujúcu stranu
 - a) o opatrení iniciovanom na základe žiadosti podľa tejto kapitoly,
 - b) o konečnom výsledku opatrenia, ktoré bolo vykonané na základe žiadosti,
 - c) o rozhodnutí, ktorým úplne alebo čiastočne odmieta, odkladá alebo podmieňuje akúkoľvek spoluprácu podľa tejto kapitoly,
 - d) o všetkých okolnostiach, ktoré znemožňujú vykonanie žiadaného opatrenia alebo ktoré ho môžu podstatne spomaliť, a
 - e) v prípade predbežných opatrení prijatých na základe žiadosti podľa oddielu 2 alebo 3 tejto kapitoly o tých ustanoveniach svojho vnútroštátneho právneho poriadku, podľa ktorých by boli predbežné opatrenia automaticky zrušené.
2. Dožadujúca strana informuje bez zbytočného odkladu dožiadajú stranu o
 - a) každej revízii, rozhodnutí alebo o každej inej skutočnosti, v dôsledku ktorej rozhodnutie o konfiškácii stráca úplne alebo čiastočne svoju vykonateľnosť, a
 - b) každej faktickej alebo právnej zmene, v dôsledku ktorej nie je konanie podľa tejto kapitoly ďalej oprávnené.
3. Ak jedna strana na základe toho istého rozhodnutia o konfiškácii žiada konfiškáciu vlastníctva od viacerých strán ako len od jednej strany, informuje o žiadosti všetky strany, ktoré sú dotknuté vykonaním tohto rozhodnutia.

Článok 32

Obmedzené použitie informácií

1. Dožiadaná strana môže podmieniť vybavenie žiadosti tým, že získané informácie alebo dôkazy sa bez jej predchádzajúceho súhlasu nepoužijú alebo neodovzdajú orgánmi dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.
2. Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že informácie alebo dôkazy, ktoré poskytne podľa tejto kapitoly, nemôžu bez jej predchádzajúceho súhlasu byť použité alebo odovzdať orgány dožadujúcej strany na účely iného vyšetrovania alebo konania ako toho, ktoré je uvedené v žiadosti.

Článok 33

Utajenie informácií

1. Dožadujúca strana môže žiadať od dožiadanej strany, aby zachovala skutočnosti a predmet žiadosti v tajnosti okrem rozsahu nevyhnutného na vybavenie žiadosti. Ak dožiadaná strana nemôže splniť túto podmienku, informuje o tom bez zbytočného odkladu dožadujúcu stranu.
2. Dožadujúca strana má, ak ju o to požiadajú a nie je to v rozpore so základnými princípmi jej vnútroštátneho právneho poriadku, zachovať v tajnosti všetky dôkazy a informácie, ktoré poskytla dožiadaná strana, s výnimkou ich zverejnenia, ak je to potrebné pre vyšetrovanie alebo konanie uvedené v žiadosti.
3. Strana, ktorá prijala informáciu bez predchádzajúcej žiadosti podľa článku 10, má povinnosť, s výhradou ustanovení svojho vnútroštátneho právneho poriadku, splniť všetky požiadavky na utajenie informácie tak, ako ich požadovala strana, ktorá túto informáciu poskytla. Ak strana nemôže túto požiadavku splniť, informuje o tom bez zbytočného odkladu stranu, ktorá informáciu poskytla.

Článok 34

Výdavky

Bežné náklady súvisiace s vybavením žiadosti znáša dožiadaná strana. Ak vybavenie žiadosti vyžaduje značné alebo mimoriadne náklady, strany sa dohodnú na podmienkach, za ktorých bude táto žiadosť vybavená, a na tom, kto bude znášať výdavky s tým spojené.

Článok 35

Škody

1. Ak nejaká osoba začne právne konanie týkajúce sa zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla následkom konania alebo opomenutia v súvislosti so spoluprácou podľa tejto kapitoly, dotknuté strany vzájomne prerokujú a určia rozdelenie príslušnej sumy týkajúcej sa spôsobenej škody, ak je to vhodné.
2. Strana, proti ktorej sa vedie súdne konanie o náhradu škody, má o tejto skutočnosti informovať druhú stranu, ak táto môže mať o prípad záujem.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36

Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na jeho vypracovaní. Tieto štáty môžu vyjadriť svoj súhlas byť viazané dohovorom

- a) podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia, alebo
 - b) podpisom s výhradou ratifikácie, prijatia alebo schválenia, po ktorých nasleduje ratifikácia, prijatie alebo schválenie.
2. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď tri štáty, z toho najmenej dva členské štáty Rady Európy, vyjadrí svoj súhlas byť viazané dohovorom v súlade s odsekom 1 tohto článku.
4. Vo vzťahu ku ktorémukoľvek signatárskemu štátu, ktorý vyjadrí svoj súhlas byť viazaný dohovorom neskôr, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď tento štát vyjadril svoj súhlas byť viazaný dohovorom v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Článok 37

Prístup k dohovoru

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru a po konzultácii zmluvných štátov môže Výbor ministrov na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy, ako aj jednomyseľného hlasovania zástupcov zmluvných štátov, ktorí majú právo zasadať vo Výbore ministrov, vyzvať ktorýkoľvek nečlenský štát, ktorý sa nepodieľal na vypracovaní dohovoru, aby k nemu pristúpil.
2. Vo vzťahu k prístupujúcemu štátu nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 38

Územná pôsobnosť

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe uviesť územie alebo územia, na ktorých sa tento dohovor uplatňuje.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť platnosť tohto dohovoru na ktorékoľvek územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia vyhlásenia generálnym tajomníkom.
3. Každé vyhlásenie urobené podľa odsekov 1 a 2 tohto článku, týkajúce sa územia uvedeného vo vyhlásení, možno odvolať oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa jeho prijatia generálnym tajomníkom.

Článok 39

Vzťah k iným dohovorom a dohodám

1. Týmto dohovorom nie sú dotknuté práva a záväzky, ktoré vyplývajú z medzinárodných mnohostranných dohovorov týkajúcich sa osobitných otázok.
2. Zmluvné strany dohovoru môžu medzi sebou navzájom uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody, ktorých predmetom budú otázky upravené týmto dohovorom, a to s cieľom doplniť alebo posilniť jeho ustanovenia alebo s cieľom uľahčiť aplikácie zásad v ňom zahrnutých.
3. Ak už dve alebo viaceré strany uzavreli dohodu alebo zmluvu, ktorej predmetom sú otázky upravené týmto dohovorom, alebo ak si už tieto strany inak upravili svoje vzťahy týkajúce sa týchto otázok, sú tieto strany oprávnené aplikovať túto dohodu alebo zmluvu namiesto tohto dohovoru alebo primerane regulovať svoje vzťahy, ak to uľahčí medzinárodnú spoluprácu.

Článok 40

Výhrady

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že uplatňuje jednu výhradu alebo viaceré výhrady uvedené v článku 2 ods. 2, v článku 6 ods. 4, v článku 14 ods. 3, v článku 21 ods. 2, v článku 25 ods. 3 a v článku 32 ods. 2. Iné výhrady sú neprípustné.
2. Každý štát, ktorý urobil výhradu podľa predchádzajúceho odseku, ju môže úplne alebo čiastočne odvolať prostredníctvom oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť v deň jeho prijatia generálnym tajomníkom.
3. Strana, ktorá urobila výhradu proti ustanoveniu tohto dohovoru, sa nemôže domáhať použitia tohto ustanovenia od žiadnej inej strany; môže však, ak je táto výhrada čiastočná alebo podmienená, žiadať použitie tohto ustanovenia, ak ho sama prijala.

Článok 41

Dodatky k dohovoru

1. Ktorákoľvek strana môže navrhnúť dodatky k tomuto dohovoru, s ktorými potom generálny tajomník Rady Európy oboznámi všetky členské štáty Rady Európy a každý nečlenský štát, ktorý pristúpil alebo bol vyzvaný, aby pristúpil k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 37.
2. Európsky výbor pre problémy kriminality sa oboznámi s každým dodatkom, ktorý strana navrhla, a predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k nemu.
3. Výbor ministrov prerokuje dodatok a stanovisko Európskeho výboru pre problémy kriminality k tomuto dodatku a môže ho prijať.
4. Text každého dodatku, ktorý Výbor ministrov prijal podľa odseku 3 tohto článku, sa postúpi stranám na prijatie.

5. Každý dodatok, ktorý bol prijatý podľa odseku 3 tohto článku, nadobudne platnosť tridsiaty deň po tom, čo všetky strany informovali generálneho tajomníka o jeho prijatí.

Článok 42

Urovnanie sporov

1. Európsky výbor pre problémy kriminality Rady Európy bude stále informovaný o výklade a vykonávaní tohto dohovoru.
2. Strany sa budú snažiť vyriešiť vzájomný spor týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru vyjednávaním alebo inými mierovými prostriedkami podľa svojho výberu vrátane predloženia sporu Európskemu výboru pre problémy kriminality, niektorému z arbitrážnych súdov, ktorého rozhodnutie bude záväzné pre obidve strany, alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru, podľa toho, ako sa strany dohodnú.

Článok 43

Výpoveď dohovoru

1. Ktorákoľvek strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
2. Takáto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
3. Tento dohovor sa však naďalej použije na vykonanie konfiškácie podľa článku 14, o ktorú sa požiadalo v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru predtým, keď výpoveď nadobudla platnosť.

Článok 44

Oznámenia

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy a všetkým štátom, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru,

- a) každý podpis,
- b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe,
- c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s článkom 36 alebo 37,
- d) každú výhradu uplatnenú podľa článku 40 ods. 1,
- e) každý iný úkon, oznámenie alebo informáciu, ktoré sa týkajú dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí na to boli riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 8. novembra 1990 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie všetkým členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na vypracovaní tohto dohovoru, a každému štátu, ktorý bol vyzvaný, aby k nemu pristúpil.

Anglické znenie dohovoru